

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg ved ikke, om der er nogen fremdrift i, at jeg på Folketingets sidste arbejdsdag inden jul bliver ved med at gentage mig selv. Jeg vil blot sige, at det er korrekt, at regeringen – selvfølgelig med støtte fra Venstre – jo har den holdning, at unge mennesker, der bor hjemme, eller unge mennesker under 25 år i øvrigt, skal tage en uddannelse og ikke skal på kontanthjælp, hvorfor der også i går blev førstebehandlet et forslag, som skal underbygge netop det.

Det ændrer altså ikke på, som jeg har sagt tidligere, at vores principielle holdning er, at når man fylder 18 år, bør man, uanset om man bor ude eller hjemme, tage del i det, det koster at leve og bo, også selv om man stadig væk bor hjemme hos forældrene.

Det er altså baggrunden for, at vi mener, at myndighedsalderen i det her forslag bør ned sættes fra 23 år til 18 år, fordi man på de andre områder, hvad angår overførselsindkomster, netop oppebærer rettigheder i det øjeblik, man fylder 18 år.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Der kommer altså nogle billige argumenter fra ordføreren indimellem.

Argumentet om, at det er rigtig synd for boligejerne, fordi de skal betale renter, vil jeg slet ikke kommentere, men jeg vil gerne kommentere, at ordføreren bliver ved med at fastholde, at så længe man kun mister 500 kr. i gennemsnit om måneden, så er det jo ikke så galt. Om folk så mister 250 kr. eller 750 kr., så gør det ikke noget. Hvordan i alverden kan man forsvare det her forslag, som vil tage 77 mio. kr. over en årrække fra nogle mennesker, som i forvejen er utrolig ramt på pengepungen? Hvordan kan man få det til at lyde, som om 500 kr. i gennemsnit ikke gør så meget? Det er jo vanvittig mange penge for de her mennesker, det går ud over.

Så er der argumentet med myndighedsalder og ensretning. Taler vi om mennesker af kød og blod, eller taler vi om nogle stive systemer, som skal passes ind, fordi det så lyder pænere, at man sparer 77 mio. kr.? Det er mit spørgsmål til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg kan i hvert fald se på den debat, vi har i dag, og også på den debat, vi havde under førstebehandlingen, at der jo principielt er væsentlig store forskelle i holdningerne til, hvornår man som ungt menneske bør begynde at tage del i de udgifter, der måtte være ved at bo og leve.

Det, vi har sagt hele tiden – jeg er vældig klar over, at det her måske ikke, i hvert fald ikke for oppositionen, er det mest populære forslag – og som er det bærende for os med hensyn til det her, er, at når man bliver 18 år, har man i det danske system i dag nogle rettigheder, der giver nogle indkomster, altså penge på kontoen.

Derfor mener vi også, det er meget rimeligt, at det ifølge boligstøttelovgivningen er sådan, at man, i det øjeblik man bliver 18 år, så ikke kan oppebære noget. Det er egentlig sådan en mærkelig størrelse, at man skal oppebære noget, selv om også får en indtægt, og man så stadig væk skal have ekstra støtte, til man bliver 23 år, hvor den støtte, man i øvrigt får som hjemmeboende, ikke kører til 23 år, men til 25 år.

Så nu prøver vi at lave nogle regler, der gør det her mere ens, og vi mener, det er meget rimeligt, for der er ikke nogen, der taber samlet set.

(Kort bemærkning).

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er da imponerende, at ordføreren ved så meget om, hvad der foregår i de små hjem. Ordføreren bliver ved med at sige, at de unge mennesker skal tage del i udgifterne i husstanden. Hvordan ved ordføreren, at det ikke allerede er tilfældet? Når folk får SU eller kontanthjælp, selv om de bor hjemme, så er det jo noget, de hele tiden har fået, og husstanden mister så samlet store mængder af penge. Hvordan ved ordføreren, at den unge ikke stadig væk bidrager til husholdningen?

Og så med hensyn til den her ensretning: Det er meget fint, at man hele tiden taler om ensretning, men har ordføreren slet ikke empati? Det her handler om mennesker af kød og blod og rammer altså virkelig hårdt mange steder.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Med hensyn til det konkrete forslag er der en indfasningsordning, der her gør, at de, der har unge, der måtte fylde 18 år nu, ikke vil opleve det, vi indfører her, komme til fuld udfoldelse.